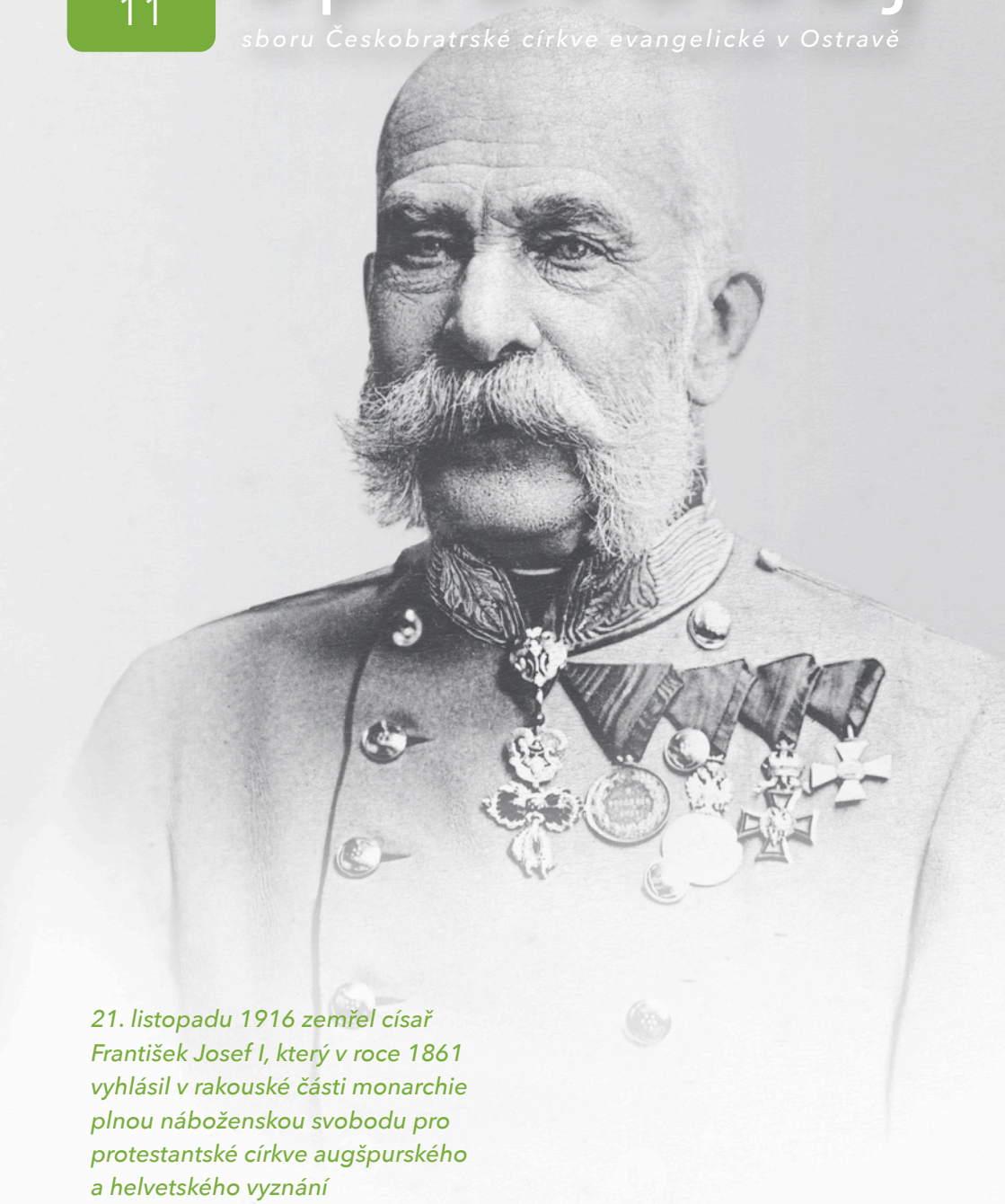

2016
11

zpravodaj

sboru Českobratrské církve evangelické v Ostravě

*21. listopadu 1916 zemřel císař
František Josef I, který v roce 1861
vyhlásil v rakouské části monarchie
plnou náboženskou svobodu pro
protestantské církve augšpurského
a helvetského vyznání*

NESTAREJTE SE ÚZKOSTLIVĚ

Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv?

Matouš 6,25

„Můžete spát,“ ptali se jednoho dobrého občana z Neapole, „když máte tolik dluhů?“ Zasmál se srdečně: „Já mohu docela klidně. To ti druzí, kterým jsem dlužen, ti nemohou.“ Jižní slunce, moře a staletý způsob života dokázaly vychovat lidi k lehkosti a bezstarostnosti, nad kterou se severané pohoršují, ale kterou potajmu i obdivují. Je to něco, co by nedovedli.

V krajinách, kde musel člověk od pravěku zápasit o to, aby se udržel při životě v zimě a nepřízni živlů, rostl ovšem daleko větší smysl pro odpovědnost. Nedbalost a bezstarostnost by tu měla katastrofální důsledky. Ale nedá se to i obrátit? Byl to zase jeden Neapolitánek, který poznamenal vtipně, že na severu lidé neumírají hladem a zimou, ale starostmi o to, že by jim mohlo být zima a že by mohli mít hlad. Nikdy nedovedou pochopit, co stojí v evangeliu: Nedělejte si starosti o svůj život...

Je tomu skutečně tak? Je Písmo skutečně na straně jižní bezstarostnosti a lehkosti života? Psychologické postoje mají vždy líc a rub, dají se obrátit. Podívejme se, k čemu vede bezstarostnost! K bídě! Ale to není vždy, ani to není to nejdůležitější. Jsou tu horší důsledky: kazí se charakter, vzniká neschopnost pracovat, převzít odpovědnost.

Jak si tedy máme správně vyložit Kristovo kázání o bezstarostnosti a spoléhání na Boží prozřetelnost?

S každou prací je totiž spojena péče. Přejeme si, aby se dílo vydařilo, aby se neztratilo, aby bylo uchráněno škodlivých vlivů. Většina lidských prací je spojena s rizikem: na poli se neurodí, vichřice poláme stromy, koupený byt nestačíme zaplatit. Starostí tedy přibývá. Jak se jim vyhnout? Lehkomyslností? Nebrat si to prostě k srdci? To by byla malá útěcha, zvláště pro ty, kteří to prostě nedovedou.

Pojetí evangelia je odlišné, stojí na jiném základu. Dá se to vysvětlit

příkladem. Někdy pracujeme sami, máme tedy sami celou odpovědnost a tíhu starostí. To je těžké. Proto raději spolupracujeme s jinými. Lékař před těžkou operací svolává konsultaci několika jiných. Technický výrobek musí řada odborníků kolaudovat, plán na stavbu se dává předem schválit.

Z křesťanské perspektivy je spolupráce daleko širší. Pracujeme-li podle Boží vůle, pracuje s námi i Bůh a bere i on odpovědnost za to, co byla jeho iniciativa. Kromě toho je jisté, že jemu se dílo nevymkne

z ruky, on o všechno pečuje. Evangelium nás tedy vyzývá k jisté dětské bezstarostnosti, ale není to lehkomyšlnost. Je to důvěra v Boha Otce, který pečuje o lilii, o ptactvo, o všechno, co stvořil. Na naše otázky odpovídá evangelium nepřímo, jakoby náznakem: Copak není život víc než jídlo a tělo víc než šaty?

(Vybráno z knihy P. Tomáše Špidlíka „Ve službě slova“ - JD)

ze sborového života

ZÁPISKY ZE STARŠOVSTVA Z 12. ŘÍJNA

✓ Staršovstvo schválilo, aby Samuel Mach, který získal odbornou způsobilost, byl povolán jako sborový kantor. Br. Mach s povoláním souhlasí.

K úkolům kantora ve farním sboru patří zejména: podílet se ve spolupráci s kazatelem na přípravě hudební stránky bohoslužeb, doprovázet bohoslužebný zpěv, připravovat pro různé formy bohoslužeb hudební skladby liturgického charakteru, dbát o kvalitu různých forem církevní hudby pěstované ve sboru (písní, liturgických zpěvů, jiných hudebních forem), starat se o cvičení církevní hudby a zpěvu ve sboru, příp. vést pěvecký sbor, vyhledávat ty členy sboru, kteří mají vhodné obdarování a mohou se aktivně podílet na pěstování hudby ve sboru (varhaníci, zpěváci apod.), a pečovat o ně, dbát o rozmanitost stylů a žánrů církevní hudby pěstované ve sboru.

✓ Digitální varhany v Třanovského sále byly pořízeny.

- ✓ Na schůzi byl přizván také zástupce sdružení Logos, které žádá o možnost setkávání v prostorách našeho sboru a za účasti faráře. Pan Šoustal představil společenství, které se zaměřuje na otázku spojení homosexuality a křesťanství a propaguje trvalé vztahy mezi partnery. Logos funguje na půdě naší církve v Praze, Hradci Králové, Brně a také na katolické půdě v Ostravě-Třebovicích.
- ✓ S. farářka přijala práci v Ekumenickém poradním odboru a Seniorátním odboru pro mládež.
- ✓ Schůze dozorcí rady ostravské Diakonie bude 28.11.2016. Této schůze se zúčastní br. f. Šindler, aby prodiskutoval spolupráci a navštěvování ve všech střediscích v příštím roce.
- ✓ Hledá se realizační tým pro další ročníky ostravského listopadání.
- ✓ V r. 2017 budou volby do staršovstva pro období 2017-2023. Starším byla položena otázka, zda přijmou kandidaturu pro dalším volební období.
- ✓ Večerní bohoslužby pro malý zájem nepokračují. Budeme hledat nové formy a způsoby.
- ✓ Pokračovaly drobné opravy v kostele: např. popraskaných omítek sloupů a zdiva nad zárubněmi v sakristii.
- ✓ Br. farář vysadil pod okny fary tři révové keře a nějaké okrasné traviny.
- ✓ Staršovstvo schválilo žádost o příspěvek na listopadání 2017 z grantového systému pro diakonické a rozvojové projekty ČCE. V r. 2017 bude výroční ročník (25 let).

STARŠOVSTVO SBORU DĚKUJE

- ✓ Za pořízení nových digitálních varhan Samuelu Machovi a dále všem, kteří se podíleli na jejich dovozu a montáži. Varhany budou sloužit k doprovázení zpěvu v sále Třanovského.
- ✓ Organizátorům "Strašidelné noci", která se konala v prostorách sboru.
- ✓ Všem, kteří se účastnili úklidu kostela, i těm, kteří přispěli jídlem nebo finanční částkou.

modlitební okénko

- ❖ Děkujeme Pánu za milost, jež nám prokazuje a sílu, kterou nám dává na každý den.
- ❖ Prosme za sílu k odpuštění pro každého, kdo v srdci uchovává nenávisť. Abychom všichni zakoušeli milosrdenství našeho Boha, který se nikdy neunaví nám odpouštět.
- ❖ Mysleme na blížící se advent - očekávání na Kristův příchod. Ať nacházíme pomoc, útěchu, spočinutí v Pánu. Mysleme na rodiny, ať drží při Kristu a při sobě, nedávejme prostor zlému, odvracejme se od hříchu, Iněme k dobrému.
- ❖ Modleme se za potřebné v přicházejících zimních měsících. Za ty, kteří hledají zaměstnání, domov, pomoc v nouzi. Mysleme na naše středisko Diakonie i jiná zařízení poskytující pomoc potřebným.
- ❖ Vyprošujme Boží ochranu pro naši společnost. Ať zodpovědnost a čestnost nejsou prázdná slova. Ať média ctí pravdu, policie a soudnictví právo a spravedlnost. Prosme za porozumění mezi různými skupinami obyvatel. Modleme se za odvahu usvědčovat a odhalovat zlo a vzdorovat mu.
- ❖ Modleme se za uprchlíky vyhnané ze svých domovů, aby našli přijetí v zemích, do nichž přicházejí, a aby se tam s nimi jednalo s úctou. Aby země, které se ujímají velkého počtu uprchlíků a běženců, byly podporovány ve svém úsilí být solidárními.
- ❖ Prosme, aby se lidé naučili mít v úctě stvořený svět a chránili ho jako dar od Boha. Abychom pečovali o stvořený svět, který jsme dostali jako nezasloužený dar, a rozvíjeli jej a ochraňovali pro budoucí pokolení.
- ❖ Modleme se, aby křesťané ve svém následování evangelia vydávali svědectví víry, úcty a lásky k bližnímu.

VÝZNAMNÉ NAROZENINY V LISTOPADU

Hana Kohútová
Jaroslav Bartoň
Otomar Kantor
Jindřich Řepka
Tomáš Ambros
Jaroslav Žvak
Daniel Štach

Pavla Palová
Jiřina Bešlová
Jaroslav Šabacký
Václav Ševčík
Valter Arlet
Jarmila Hlinková

*Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 10, 20, 30, 40, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 76, 77...
Respektujeme, pokud nahlásíte kazatelce, že si zveřejnění nepřejete.*

k zamyšlení

KÁZÁNÍ O NENÁVISTI

T *Tempora mutantur et nos mutamur in illis.* Časy se mění, a my se měníme s nimi a v nich. To neříká Písmo. Ale neříká to ani Cicero, ani Ovidius, jak se myslívá. To řekl poprvé německý reformační teolog Caspar Huberinus, který – tak jako obvykle němečtí reformační teologové – miloval latinskou klasiku. Němečtí reformační teologové žili v čase, který se měnil velmi prudce, neboť se měnilo porozumění tomu, co vlastně znamená křesťanství. My žijeme v čase, který se v některých ohledech mění také velmi prudce – zejména v oblasti komunikačních

technologíí tak prudce, že my dříve narození už sotva stíháme. V jiných nenápadně, krok za krokem. Krok za krokem se mění jakési nepsané porozumění tomu, co všechno je dovoleno v oblasti technologických i netechnologických komunikací mezi lidmi: soukromých komunikací, veřejných komunikací, a komunikací na té zvláštní hraně mezi soukromým a veřejným.

Co všechno je dovoleno? Především nenávist je nyní povolena. Stále větší míra nenávisti. Zatím té slovní. Nenávisti k národům, nenávisti k jazykům, nenávisti ke způsobům

vyznávání víry, nenávisti k jednotlivým osobám. Nenávist je fedrována a futrována lhaním a pomlouváním, urážením a vyhrožováním. Není žádné vulgarity, žádné překrouceniny, žádné vymyšleniny, která by byla nepřijatelnou, která by nemohla být použita. Je přijatelná, je použita, a je těmi komunikačními technologiemi šířena dál a dál. Vždyť: Lidem se to líbí! Lidi to tak chtějí! Neboli: Lidem se líbí nenávidět. Lidé chtějí nenávidět. Lidé - přinejmenším někteří.

Někteří jiní lidé to tak nechtějí nechat. Pokud se v posledních letech a měsících šíří českou společností nenávist - někteří jiní se snaží

vystupovat proti. Proto tu máme heslo "Nenávist není řešení" či kampaň "Proti projevům nenávisti", ono latinou našeho věku stručně řečené "Hate Free". Na první pohled je věc jasná. Opět, řečeno latinou našeho věku, veršem jedné americké písně z dob dělnických stávek: Which side are you on? Na které straně stojíš?

Na první pohled... A teď se podíváme, co na to Písma. Na první

pohled jsou Písma stejně jednoznačná. Už ten starý, v mnoha ohledech tak tvrdý Leviticus praví: „Nebudeš ve svém srdci chovat nenávist ke svému bratru, ale budeš trestat svého bližního podle práva. Nebudeš se mstít synům svého lidu a nezanevřeš na ně, ale budeš milovat svého bližního jako sebe samého.“ (Lv 19,17-18).

Kdo jsou to „synové našeho lidu“ a „naši bližní“? Doboví autoři a čtenáři Levitiku bezpochyby mysleli na příslušníky vlastního etnika a vlastní náboženské komunity. Evangelium tyto pojmy deetnizuje a dekonfesionalizuje, jak dobře víme z podobenství o milosrdném Samaritánovi.

A přece v křesťanských dějinách nacházíme tak často postoj spíše blízký onomu pojetí „starozákonnímu“, tedy etnickému a konfesnímu. Před pár dny jsem se vrátil ze Lvova, kde v národním uměleckém muzeu ukazují skvostnou sbírku ikon z haličských kostelíků. Povinnou součástí výzdoby těchto kostelů byl na západní stěně obraz Posledního soudu, takový lidový Hieronymus Bosch. Napříč celou

scénou se stovkami figurek protéká ohnivá řeka, Adam s Evou váží duše, černí čerti trýzní hříšníky. Hříšníci jsou rozděleni jednak podle typu hříchů – a j e d n a k p o d l e e t n i c k ý c h a k o n f e s n í c h s k u p i n . Aby nebylo mýlky, je u každé té skupinky odsouzených lidovou rusínštinou napsáno: Židove, Turci, Tatare, Polaki, Arapi, Ugre (neboli Maďaři), Kalvine – a tak dále. Je to nenávist? Nebo jenom „přirozená“ obava z cizího, kterou cítí obyvatelé uzavřených společností – mezi něž sedláci z Karpat jistě patřili? Jisto je, že evangelní to není ani trošku.

Oč evangelněji znějí verše Jana Kollára – romantického obrozence, ale též luterského faráře, vyškoleného osvícenskou filosofií:

*„Chvála Bohu, že už vymizeli
Oni přenešťastní časové,
V kterých někdy naši předkové
Náboženstvím národ zabíjeli,
Třeštěnců už sváry oněměly (...)
Mezizdi, co loučily nás, hynou,
Takže z rozličných si ovčinců
Ruky slavské přívětivě kynou.“*

(Slávy dcera, sonet 255)

Jenomže tento poslední verš nás upozorňuje, že i Kollárovo pojetí

„synů svého lidu“ a „bližního“ má své hranice: Kollár je sice nadšeným propagátorem mezicírkevního ekumenismu – ale také propagátorem slovanské jednoty, a je ve Slávy dceři schopen veršů velmi nevlídných, ba nenávistných, vůči těm, kdo této jednotě podle jeho názoru škodí, zvláště pak vůči těm, kdo podle jeho názoru nenávidí Slováky.

A jsme u jádra problému: nenávist vůči těm, kdo nenávidí. Kdo bojuje proti nenávisti, ocitá se snadno, ani neví jak, sám v situaci, kdy začíná nenávidět ty, proti kterým bojuje. A znovu se ptáme: Co na to Písma? A tu zjišťujeme, že Písma se zdají do jisté míry potvrzovat, že je to přirozený jev. To jsou ony na začátku citované verše ze Žalmu 139:

*„Nemám nenávidět, Hospodine,
ty, kdo nenávidí tebe? S odporem
pohlížet na ty, kdo se proti tobě
zvedli? Nenávidím je, rozhodně
nenávidím, jsou to také moji
nepřátelé.“ (Ž 139,21-22).*

Existuje tedy cosi jako biblicky zdůvodněná a oprávněná nenávist? Všimněme si kontextu těchto veršů – co je před nimi a co je za nimi. Před nimi se praví: „Pryč ode mne, vy, kdo

proléváte krev! Dovolávají se tě při svých pletichách, zneužívají tvé jméno tvoji protivníci." (19-20). Legitimním předmětem nenávisti tedy nemá být jen tak nějaký běžný hříšník, ale ten, kdo svoje objektivně zlé činy zdůvodňuje nábožensky. Zneužití náboženství je ten nejhorší hřích. Náboženství, zneužití k násilí a k nenávisti, je teprve hodno nenávisti. Stejného Boha se dovolávají křesťané, židé i muslimové. Stejnou odpovědnost tedy mají, pokud se ho dovolávají při svých slovech a činech násilí a nenávisti.

Bylo nesčíslněkrát jasně řečeno, že jsou hodni opovržení a odsouzení ti, kdo dnes zabíjejí ve jménu Boha a islámu. Budiž znovu řečeno, že stejně jsou hodni opovržení ti, kdo zabíjeli ve jménu Boha a křesťanství, ať už jako inkvizitoři, nebo jako křižáci. A budiž také řečeno, že málokterý jev je dnes tak nebezpečný v kruzích, jež se hlásí ke křesťanství, jako hlášení se k tradicím inkvizitorským nebo křižáckým. Jako legrace, jako nadsázka, jako provokace, budiž; sám jsem to dělal kdysi v devadesátých letech, když - jak se zdálo - byl svět relativně klidný a pevný, a tudíž jakoby volající

po drobném poštuchování. Ale je-li to míněno vážně - a děje-li se to v takovém kontextu, jako jsou demonstrace proti uprchlíkům, kde se nosí kříže, nebo pouť ve Staré Boleslavi, kde se mává svatováclavským mečem - pak ti, kdo to činí, podle žalmisty „zneužívají tvé jméno“. A podobně, žalmistovým slovem, „dovolávají se tě při svých pletichách“ ti, kdo tvrdí, že se hlásí ke křesťanství, a přitom píší na internetové stránky, vědomě šířící nenávist a lež. Sice neprolévají přímo krev - ale pracují k tomu, aby se od nenávisti slovní přešlo k nenávisti ruční. O nich praví následující žalm 140, „*jazyky si ostří jako hadi, za rty mají jed jak zmije*“ (Ž 140,3-4). Běda, běda, běda jim - chtělo by se křičet, neboť víc než křičet se proti té mašinérii lži a nenávisti činit nedá. Křičet: a to, co se křičí, je vlastně onen žalmistův verš „Nenávidím je, rozhodně nenávidím!“ Ale sotva ho člověk vyřkne, musí se hned otázat: A kdo jsem já, že si troufnu toto říci, ba dokonce toto křičet? Je to opravdu ta svatá nenávist proti nenávisti - nebo je to nenávist mého srdce?

A tu si všimněme, co říká žalmista vzápětí po výkřiku své nenávisti proti

nenávisti. Následuje verš: „Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid, hled, zda jsem nesešel na cestu trápení“ (Ž 139,23-24). Žalmista se rozkřičel – ale protože není zcela zaslepen svou nenávistí proti nenávisti, ihned prosí Boha, aby mu zkoumal srdce – aby zkoumal jeho nenávist, jeho úmysly, jeho úsudek. Žalmista ví, že jeho úsudek je jen lidský, tedy vždy také mylný. Co když je mylná i jeho nenávist proti nenávisti? Anebo, i když věcně správná, v srdci již překročila svou přiměřenou mez? Což se i na ni nevztahuje onen výše citovaný verš Levitiků: „Nebudeš ve svém srdci chovat nenávist ke svému bratru“?

A ještě jednou se ptáme Písem: Co to přesně je ta nenávist? Zjišťujeme, že toto slovo se v Písmech používá v různých odstínech. I o Bohu samém se praví, že „nenávidí“: „Hospodin zkoumá spravedlivého i svévolníka, toho, kdo miluje násilí, z té duše nenávidí.“ (Ž 11,5). A nejen že Bůh nenávidí svévolníky – ale dokonce i osobnosti ze svých vyvolených genealogií. U Malachiáše čteme šokující verš „Jákoba jsem si zamiloval, Ezau však nenávidím.“ (Mal 1,3). Co Ezau udělal

tak strašně zlého, že ho Hospodin nenávidí? Nic. „Nenávidím“ v tomto případě neznamená „vášnivě odmítám, zavrhuji, odsuzuji, kvůli jeho vinám“, nýbrž prostě „stavím ho na druhé místo, neboť první místo má Jákob“.

Podobně v evangeliu. Ekumenický překlad cudně praví „kdo přichází ke mně a nedovede se zříci svého otce a matky, své ženy a dětí, svých bratrů a sester, ano i sám sebe, nemůže být mým učedníkem.“ Ale řecký originál praví drsně „ú misei“, „nemá v nenávisti“, „ne-nenávidí“. Je to totéž sloveso „misein“, které nám zní z výrazů jako „misantrop“, „ten, který nenávidí lidi“, a ze kterého řečtina s oblibou vyráběla další složeniny, jako „misokalos“, „ten, který nenávidí dobro“, „misologos“, „ten který nenávidí diskusi“, „misoxenia“, „nenávist k cizincům“ a tak dále. Obvykle nic pěkného. Vidíme, že řecké „mis-“ či „miso-“ na začátku složenin plnilo tu funkci, jakou dnes častěji na konci složenin „-fobos“ či „-fobia“, „strach z něčeho nebo někoho“. Opravdu tedy nic pěkného. Evangelium však nehlasá tuto emotivní nenávist, tuto fobii, vůči rodinným příslušníkům – ale postavení věcí soukromých na druhé

místo, neboť první místo má Evangelium. Obráceně je to řečeno a stejně to platí i v jiném radikálním a šokujícím výroku Evangelia: „*Slyšeli jste, že bylo řečeno: Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřítel svého. Já však pravím vám: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují.*“ (Mt 5,43-44). Nejde o to, mít vůči nepřátelům pozitivní emoci - ale odlišit věčnou distanci a polemiku od osobní negativní emoce, od „nenávisti srdce“.

Rozumějme: ne tyto emoce potlačit. Bible není jako Senekova učebnice O klidu duševním. Bible sama ukazuje své vyvolené postavy, jak jsou zmitány emocemi. V tom je realističtější než staří stoikové, kteří si mysleli, že pravý mudrc je schopen se vášní zcela zbavit. Ne potlačit, ne se zbavit: ale odlišit. Rozlišit. Když žalmista říká o těch, kdo zneužívají jméno Boží „nenávidím je, rozhodně nenávidím, jsou to také moji nepřátelé“ - jde o to, aby to nebyli nepřátelé mého srdce. Abych jim nebral lidskou důstojnost tak, jako oni ji berou těm, proti nimž hlásají nenávist. Abych jim nezačal přát zlého, jako oni přejí všem, kdo se jim nelíbí.

Je to těžké. Jak těžké ovzduší v naší zemi, je to stále těžší. Přesto je třeba toto rozlišování, toto napětí uvnitř nenávisti proti nenávisti, udržet a vydržet.

Nejsme na to sami. Vždyť žalmista napsal: „*Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid.*“ (23).

A Ivan Martin Jirous napsal ve vězení:

*„Obklopeni nenávisť
Deum tamen laudavisti.
I já, věze v bezpráví,
Deum tamen laudavi.“*

Čili po našem: „Boha jsem PŘECE chválil.“

Tamen.

Amen.

Kázání bylo předneseno v pražském kostele u Martina ve zdi 9. října 2016.

Matin C. Putna je literární historik, profesor Fakulty humanitních studií Univerzity Karlovy.

Zdroj Christnet.cz, přetištěno se svolením autora

Johann Sebastian Bach

O POKOJNÉ MYSLI

Lesk, pýcha světa se vším všudy
mou mysl málo pokouší.
Ten příchut' ráje okouší,
kdo v duši bohat, ač je chudý.

Zlé už je dost
mít spoustu marných statků
a vidět v tom svou ctnost
je stříasat na hromádku.
Však mnohem horší je,
když člověk tím zotročit se dá
a když ta radost,
kterou ukojil svou žádost,
už se mu zmrzí,
jak už to tak s sebou nese čas,
on po jiných se pachtí zas...
Kdo v hloubku nitra se ponoří
plamenem marným nehoří
a slyší v sobě boží hlas;
v něm dojde potěšení,
a tomu konce není.

Jak mušle perlová je v záři
slunka svěží se otvírá a zjeví
poklad svůj.
Ty o poklady stůj co na dně duše leží.
Jen otevři se nebi vstříc,
a najdeš perlu pravou,
že krása celé země
vedle ní je polní travou.

Raduj se, duše má blažená,
nade vším, co Bůh ti dá...
Pátrat v hloubkách toho světa,
to je marnost ješitná;
pouze tomu štěstí vzkvétá,
kdo je v sobě najít zná.
Raduj se, duše má blažená,
nade vším, co Bůh ti dá.

Mám v sobě mír a jas;
ať jiný má své roupy,
mou mysl pokojnou
si sotva někde koupí.
Já nejsem velký pán,
ba, chudý jsem až dost,
a přesto nalézám
dost látky pro radost.
Čím bych se vychloubal?
Jen blázen zvonkem zvučí.
Jsem raději stranou, sám;
jen zbabělí psi skučí.
Mám dost, když nemám hlad;
nač po marném se pídit?
Je hlavní touhou mou
své touhy umět řídit.
Kdo umí takhle žít,
už zde se dobře má;
a pak ho čeká ráj
a věčnost blažená.

Vy lidé, co se pachtíte
jen po tom, co má svět,
a pro mamon
jste samý shon,
jenž duši nechá hladovět;
jak ubohá je vaše naděje,
že vám to k štěstí přispěje!
Sláva, jmění, slast -
to je zboží přeludné a vnější;
je nekonečně blaženější,
kdo nedá se tím zmást.
Člověk šlechetný
je mušle perlová;
sám v sobě poklad má
a na zlato, pocty, řády
hledí jak na marný krám.
Třeba nemám statky tady,
zato v Bohu domov mám.
Nač mi je za jměním štvát se,
za špinavým penízem?
A čím tady holedbat se?
Tohle všechno pohřbí zem.

Nespoléhám na přátele,
s těmi bych to v nouzi chyt!
To bych mohl stejně směle
taky vítr sít a žít.
Chtít se nořit do rozkoší,
to je příliš drahá slast;
na to nemám kůži hroší,
Strachy bych se musel trást.
Neb je dána všemu míra;
co začne, to skončí zas;
jeden živ - a druhý umírá.
Časem zajde vše, i čas.
Rajský míre pokojných!
Kdo se tobě oddáš duší,
zlého nic jej nenaruší,
žádný stín a žal a hřích.

Božský míre pokojných,
tebou chudý bohatne,
má, co mnohý z knížat ne.
Božský míre pokojných,
kéž jsi úděl všech dnů mých!

Překlad: Václav Renč

Johann Sebastian Bach.

11. - 12. listopadu 2016

Třanovského sál
Husovo náměstí 3 - u evangelického kostela

Ostravské Listopadání

minifestival nejen křesťanských hudebníků

Pátek 11. 11

21:00 Moby Dick (Ostrava)

Vstupné je dobrovolné

ostrava.evangnet.cz

Sobota 12. 11

15:00 Štěpán Janča (Orlová)

16:00 Šansonika (Orlová)

17:30 (další)

20:00 Noach (Ostrava)

Pořádá Moravskoslezský SEM, Famiální sbor ČCE Ostrava a Občanské sdružení setkávání
za finanční podpory Ministerstva kultury

Z bohoslužeb 9. října

Nové digitální varhany uslyšíme v Tránovského sále

INFORMACE O SBORU

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- zasílání Zpravodaje
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných

ADRESA: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

TELEFON: 596 122 943

E-MAIL: ostrava@evangnet.cz

WEB: ostrava.evangnet.cz

FARÁŘI: Ewa Jelinek (tel. 776 793 093)

Pavel Šindler (tel. 777 065 911)

KURÁTOR: Michael Waloschek (tel. 608 004 356)

BANKOVNÍ SPOJENÍ: 230 036 5561/2010

Redaktor Zpravodaje: Michael Waloschek

program ve sboru - listopad

pondělí 7. listopadu 17:45 farní kroužek informatiky

úterý 8. listopadu 19:00 starší mládež

středa 9. listopadu 17:00 biblická hodina, 18:15 staršovstvo, 20:00 čas modliteb

čtvrtek 10. listopadu 16:00 dorost, 17:30 mladší mládež

pátek 11. listopadu Ostravské Listopadání (11.-13.11.), 19:00 střední generace

neděle 13. listopadu 10:00 MLÁDEŽNICKÉ BOHOSLUŽBY s večeří Páně (kostel),
nedělní škola, kavárna (sál), zkouška pěveckého sboru

pondělí 14. listopadu 17:45 farní kroužek informatiky

úterý 15. listopadu 9:00 kavárnička, 19:00 starší mládež

středa 16. listopadu 17:00 biblická hodina, 18:00 zvonky, 20:00 čas modliteb

čtvrtek 17. listopadu státní svátek

neděle 20. listopadu 9:30 BOHOSLUŽBY (sál), nedělní škola, kavárna, zkouška pěveckého sboru,

pondělí 21. listopadu 17:45 farní kroužek informatiky

úterý 22. listopadu 19:00 starší mládež

středa 23. listopadu 17:00 biblická hodina, 18:00 zvonky, 20:00 čas modliteb

čtvrtek 24. listopadu 16:00 dorost, 17:30 mladší mládež

neděle 27. listopadu 9:30 BOHOSLUŽBY (sál), nedělní škola, kavárna, zkouška pěveckého sboru

pondělí 28. listopadu 17:45 farní kroužek informatiky

úterý 29. listopadu 9:00 kavárnička, 19:00 starší mládež

středa 30. listopadu 17:00 biblická hodina, 18:00 zvonky, 20:00 čas modliteb

čtvrtek 1. prosince 16:00 dorost, 17:30 mladší mládež

pátek 2. prosince 20:00 nocturno

sobota 3. prosince 17:00 vystoupení Zvonků dobré zprávy a Ostravských zvonků
v kostele sv. Františka a Viktora v Ostravě-Hrušově

neděle 4. prosince 9:30 BOHOSLUŽBY (sál), kavárna, zkouška pěveckého sboru